

Erasmus+ praksa v tujini, Valencia (28. 10. 2018-17. 11. 2018)

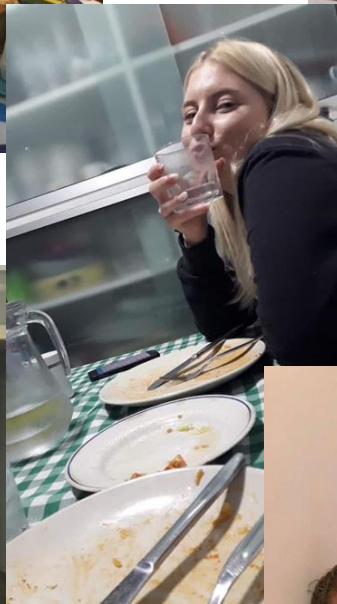
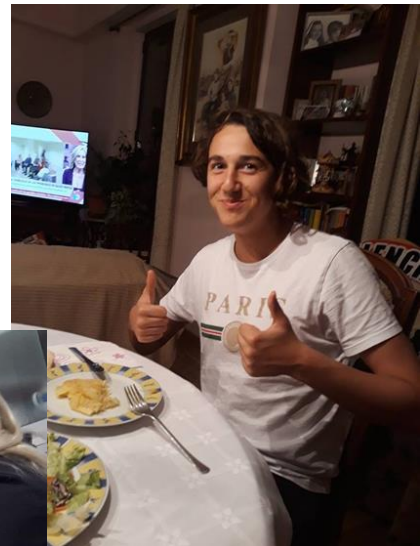
POTOVANJE:

Osem dijakov iz tretjega letnika Srednje šole Slovenj Gradec in Muta smo dobili priložnost za prakso v tujini v okviru projekta Erasmus+. Odšli smo v Španijo, in sicer v Valencijo. Na pot smo se odpravili v nedeljo, 28. 10. 2018, ko smo se s profesorjem Camlekem sestali na glavni avtobusni postaji Slovenj Gradec, kjer nas je čakal kombi, s katerim smo se nato odpravili proti letališču v Bologni. Pred tem smo se poslovili od staršev, jih objeli in odšli novim izkušnjam in dogodivščinam naproti. S kombijem smo se vozili približno šest ur, med potjo pa smo imeli tudi nekaj postankov. Na letališče v Bologno smo prispeli med 12. in 13. uro, nato smo imeli dve uri prostega časa, saj je bil let ob 15. uri. Trajal je dve uri, v Valenciji pa smo pristali ob 17. uri.

NASTANITEV:

Tri tedne v Španiji smo v dvojicah živeli pri »host« družinah, ki so za nas dobro skrbele. Pripravljali so nam zajtrke, kuhali kosila ali pa pripravili »lunch pakete« in kuhali večerje, ki pa so v Španiji, kot je za njih značilno, najmočnejše in so najpomembnejši obrok dneva. Družina nam je vsaj dvakrat tedensko tudi prala oblačila in nam nudila vse, kar smo potrebovali. Sprva je bilo nekaj težav s komunikacijo, saj so družine govorile samo špansko, na kar smo se težko privadili, čez nekaj časa pa smo se le prilagodili in si začeli pomagati z mimiko, z rokami in tudi prevajalnik nam je prišel dobro v pomoč.

PRAKSA:

Praksa je bila najpomembnejši del naše mobilnosti. Vsi smo delali na področju turizma, torej v hotelih, v prodaji apartmajev, izposoji koles in segwayev, v turistično informativnih centrih, delili pa smo tudi letake. Na praksi smo bili pet dni na teden, vsak dan po šest ur. Nekateri so imeli več dela, zato so morali včasih delati tudi ob sobotah. Vsi smo imeli v podjetju mentorja, ki nas je dobro sprejel, razkazal podjetje in nam pokazal vse, kar smo morali tam početi. Ampak kljub temu da so bili naši mentorji zelo resni, smo se z njimi in ostalimi sodelavci v podjetju zelo hitro spoprijateljili. Na praksi smo osvojili veliko strokovnega znanja s področja turizma, ki ga bomo v stroki še kako potrebovali, poleg tega pa smo se naučili veliko o tem, kako pristopiti do gostov in jim pomagati, postali smo samozavestnejši in odločnejši. Praksa je bila za nas dobra izkušnja in je ne bomo pozabili.

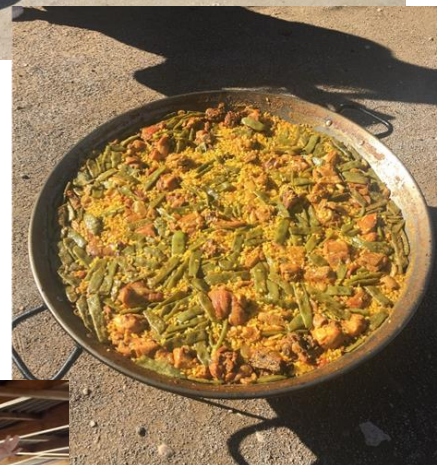
BIOPARC:

Na naši »mobilnosti« pa nismo samo delali, smo tudi uživali na izletih, ki so nam jih organizirali. Prvi izlet je bil konec prvega tedna v tujini, in sicer smo si ogledali živalski Bioparc Valencia. Odpravili smo se skupaj z dijaki iz Nove Gorice in s profesorjem Camlekom, v park smo šli kar z mestnim prometom. Ogledali smo si veliko eksotičnih in morskih živali, divje mačke, plazilce in sesalce. Najbolj smo si zapomnili gorile, saj je Bioparc eden redkih živalskih vrtov, kjer imajo gorile. Po ogledu parka smo šli še na pijačo in pojedli kosilo, ki nam ga je pripravila družina.

PAELLA LESSON:

V drugem tednu »mobilnosti« nas je čakala že druga dejavnost, paella lesson. Paella je tradicionalna španska jed iz riža, zelenjave in mesa, to jed smo se tudi imeli možnost naučiti. Do mesta, kjer smo kuhali paello, smo se peljali z mestnim prometom in ko smo prispeli do podeželja, smo videli povsod okoli nas veliko vrtov in sadnih nasadov. Potem smo šli peš do majhne utice, kjer so nas lepo sprejeli in začeli smo kuhati. Razdelili so nas v dve skupini, in sicer skupina iz Slovenj Gradca in skupina iz Nove Gorice, ki se nam je pridružila. Vsaka skupina je dobila svojo vodjo in razdelili smo si vloge: trije smo pripravljali zelenjavo, trije meso, dva pa sta naredila solato. Ko smo paello skuhalo, smo določili zmagovalca, kdo je skuhal boljše. Nato smo našo jed še pojedli in se družili.

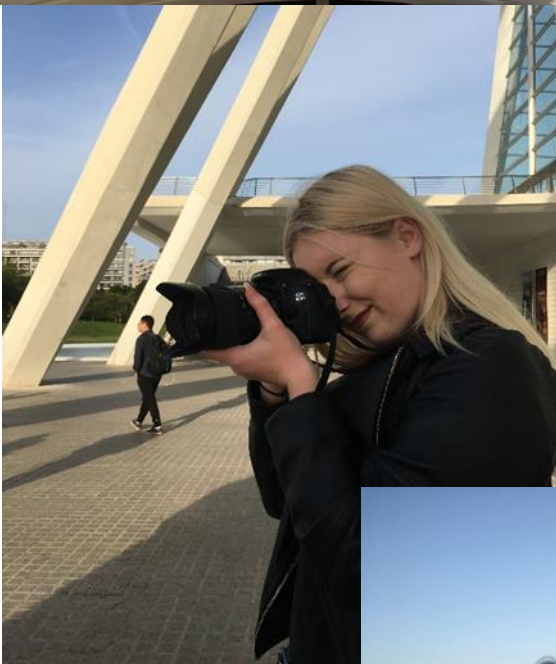
HORCHATTA LESSON:

Zadnji teden pa smo imeli še zadnjo dejavnost, to je bila horcahtta lesson. To je tradicionalni napitek v Valenciji, ki je narejen iz oreškov in mleka. Napitek smo tudi sami izdelali, tako da sta dva prostovoljca oreške zmlela in dodajala mleko, da je nastala tekočina. Ko smo naredili napitek, smo jo lahko tudi poskusili in za dodatek so nam ponudili še sladke kruh. Pred izdelavo horchatte smo videli še velike nasade čebule, pora in oreškov. Ko smo spili horcahtto, smo šli pogledat še, kako sušijo oreške, videli pa smo tudi starinsko napravo, s katero so jih včasih čistili.

PROSTI ČAS:

Najpomembnejši del »mobilnosti« je bila seveda praksa, na srečo pa smo imeli tudi kar nekaj prostega časa, ki smo ga dobro izkoristili. Poti so nas vodile v veliko trgovin, restavracij, do znamenitosti, veliko časa smo preživeli tudi na ogromni in vroči plaži, sprehajali smo se po mestu, ob koncih tedna pa odšli na kakšno pijačo, kjer smo morali poskusiti znamenito sangrijo. Če pa nismo bili v mestu, pa nam je doma čas hitreje minil ob gledanju raznih filmov, serij in poslušanju glasbe.

VTISI DIJAKOV:

Aljaž Čas:

V Valenciji je bilo čudovito, veliko sem se naučil na praksi, predvsem to, kako pristopiti do gosta, mu vzbuditi zanimanje za stvari, ki jih ponujam, in mu pomagati. Težko se je bilo navaditi na tako veliko mesto, a na koncu nisem hotel oditi.

Vanja Forstner:

Zame je bila to odlična izkušnja, saj sem se naučila veliko novega. Uživala sem ob lepotah mesta in ob spoznavanju nove kulture. Naučila sem se tudi nekaj španščine, vendar sem se tam pogovarjala angleško, ki mi ne dela težav. Izkušnjo bi z veseljem ponovila, ampak v drugem mestu in drugi državi, da spoznam še druge kulture.

Zala Melanšek:

»Mobilnost« v Valenciji se mi je zdela zelo zanimiva in poučna, saj sem se naučila veliko novih stvari, poleg angleščine sem izboljšala tudi znanje španščine. Med delovno prakso pa sem spoznala tudi veliko novih ljudi, s katerimi sem ostala v kontaktih. Naučila sem se delati z gosti, upravljati nove spletne strani na računalniku ter promovirati. Zanimivo pa je bilo spoznavanje večjega mesta ter

življenja v njem, saj sem se naučila živeti še bolj samostojno.

Lia Molari:

Na »mobilnosti« sem se imela odlično, saj sem prvič bila v drugi državi toliko časa brez spremstva staršev. Rade volje bi šla še enkrat, če bi imela možnost. V prostem času sem lahko odkrivala mesto v tuji državi, poskusila njihovo kulinariko, videla njihove običaje, spoznavala njihovo kulturo ter doživela utrip tamkajšnjega vsakdanjega življenja, brez olepšav turističnih vodnikov in

agencij. Izkazalo se je, da je bila, ne glede na vse, življenjska izkušnja, ki je ne bom nikoli pozabila.

Sara Podlesnik:

Praksa v tujini je bila zame izjemna izkušnja. Povsem sem bila navdušena nad Valencijo in uživala sem ob raziskovanju mesta. Okusila sem njihovo tipično hrano in začasno sprejela njihov način življenja. Zelo zanimive so bile njihove navade in pristop do dela. Potepanje s prijatelji pa je bilo polno doživetij in veselja. Poleg prakse sem »pridobila tudi sama na sebi« in postala samostojnejša. Zdelo se mi je fantastično in zanimivo, saj sem se prvič za tako dolgo obdobje morala prilagoditi drugačnemu okolju in biti bolj odprta za spremembe.

Mineja Pinter:

Praksa je bila zelo dobra in nepozabna izkušnja. Naučili smo se veliko novega na področju turizma in tudi za naše vsakdanje življenje. Ob tem sem se imela super ter zelo dobro izkoristila preživete dni v Valenciji.

Alen Skledar:

Praksa v Španiji je bila moje največje doživetje do sedaj. Pridobil sem dobre in pomembne izkušnje, prvič sem bil toliko časa brez staršev in najboljših prijateljev. Ampak, vseeno je bilo vredno, saj sem se v treh tednih naučil veliko novega.

Tea Štruc:

V Valenciji sem zelo uživala in teh treh tednov v Španiji ne bom pozabila, saj sem v tako kratkem času pridobila veliko novih znanj in izkušenj, ki jih bom potrebovala v prihodnosti. Poleg znanja pa sem v Valenciji našla še nove prijatelje, s katerimi sem vsak dan delala in so bili moji mentorji. Z veseljem bi se vrnila in ne bi zavrnila še ene takšne